

Ustvarimo pogoje za samorazvoj

Avtor: Zoran Zavor

Na poti samorazvoja nas čaka največ ozaveščanja tega, kar mi nismo. Od rojstva dalje in skozi vse življenje smo bili programirani s strani staršev, sorodnikov, prijateljev, sošolcev, prek kolektivne zavesti, ... in smo sprejeli razne programe, prepričanja, vzorce, navade. Na takšen način gremo stran od sebe, od tistega, kar v resnici smo, in živimo omejeno življenje – to, kar v resnici nismo.

Vsak človek je individualen, poseben, drugačen po duši, srcu, videzu. Ko smo omejeni z različnimi programi, izgubimo sebe (identiteto) in živimo omejeno življenje; takšna sta tudi naša realnost in pogled na svet – omejena. Dostikrat srečujem ljudi, ki se niti ne zavedajo, da živijo življenje od nekoga drugega, tako kot drugi hoče ali je hotel.

Primer:

Starši so nam velikokrat v mladosti govorili, da »počitka si že ne moremo privoščiti, ker je to izguba časa«. Sedaj lahko imamo to težavo, da postanemo deloholiki in nimamo časa zase in si ne vzamemo počitka, ker je v nas omejeno prepričanje, da je to izguba časa.

Vendar to ni naša realnost, temveč je program v nas, ki nas omejuje. Tako potem živimo v omejenem življenju, a se dostikrat tega niti ne zavedamo.

Zaradi takšnih in podobnih stvari trpimo v duši.

Zaradi omejenih programov v sebi lahko opravljamo delo, ki nas ne veseli, trpimo, vztrajamo v različnih odnosih, ... Mogoče imamo občutek, da je nekaj narobe, vendar ne vemo, kaj je to narobe in kako to spremeniti, ali pa nam primanjkuje moči, da karkoli spremenimo. Če ostajamo v omejenem življenju in vsaj ne poskušamo spremeniti stvari, v katerih se ne počutimo v redu, smo ujeti v usodo in živimo omejeno življenje naprej.

Znano je, da na svetu obstajajo trije tipi ljudi: ljudje, ki **opazujejo**. Ljudje, ki **nergajo**, in ljudje, ki **ustvarjajo**.

Dokler gledamo na svet z omejene realnosti, nimamo oz. imamo zelo malo možnosti, da ustvarjamo svet

po svoji želji, lahko le opazujemo ali nergamo. Ko enkrat začnemo delati na sebi in ozaveščati, kdo v resnici smo, od kod prihajamo, kaj hočemo oziroma želimo, takrat vidimo programe, vzorce, prepričanja, navade, ki nas omejujejo. Takrat vidimo dejansko razliko med tem, kaj dejansko smo in kaj v resnici živimo, zavestno **ustvarjamo zeleno realnost**.

Popolnoma normalno je, da na začetku vemo, kaj v resnici nismo in česa nočemo. To je čisto normalna stvar, da se začnemo zavedati katerih stvari (omejenih programov) nočemo – to je prepoznavanje določenega omejenega programa v nas. Ko prepoznavamo in ozaveščamo vse več programov, kaj mi v resnici nismo, naredimo mesto in prostor, da lahko počasi ozaveščamo, kdo mi v resnici SMO. Takrat se začenja

rojevati naša osnovna identiteta, zbuja se spomin na to, kar v resnici smo.

Vsaka oseba ima svojo osnovno identiteto, ki je povezana z njenim izvorom, tisto, kar v resnici je. Da bi razumeli in se ponovno združili s tem, kar v resnici smo, je osnova, da se rešimo vsega tega, kar nismo, torej da podzavest očistimo omejujočih programov. Delo na sebi pomeni osvoboditi se omejujočih lažnih programov v nas, ki zasedajo mesto v naši podzavesti.

Zato je logično, da na začetku dela na sebi vemo, česa ne želimo, in da se želimo rešiti stvari, ki nas omejujejo.

Če želimo postavljati temelje v življenju, a v sebi nosimo omejujoče programe, so naše želje lahko nekaj čisto drugega od tistega, kar je v resnici dobro za nas. Takrat sicer imamo motiv za samorazvoj, da bi zadovoljili svoji zavesti, kateri bo zajamčeno zadovoljstvo, vendar to zadovoljstvo ne traja dolgo, ker prihaja želja iz omejujočega programa uma.

Primer:

Če naj bi imeli boljše odnose ali večje prihodke v življenju, si ustvarimo želje, ki prihajajo iz omejenega programa v podzavesti. Počnemo to, kar nam narekujejo reklame, drugi ljudje ali situacije, in se spreminjamo v skladu s tem, kar nam je narekovano od zunaj, in to ni tisto, kar je v resnici dobro za nas. Če je temeljni razlog (cilj) samorazvoja želja po večjem prihodku v življenju ali zamenjavi delodajalca, ker nam je na tak način živeti težko in nas je strah za preživetje, je zelo verjetno, da se bo stanje samo malo popravilo, ker bomo še vedno ujeti v omejitve uma, tudi če zamenjamo delodajalca. Vzrok je sledeč: če je temeljni razlog za samorazvoj strah po preživetju in nezadovoljstvo s sedanjim delodajalcem, nas to lahko pripelje le do še večjega razočaranja oziroma nezadovoljstva.

Najverjetneje se v takem primeru samorazvoja ne bo zgodilo nič ali pa lahko še globlje pademo v neželeni proces.

To pomeni, da če se za določeni cilj odločamo z omejitvami v podzavesti, ne bomo dosegli zadovoljstva, ki ga

pričakujemo, spremenijo se lahko le točke, iz katerih gledamo. Preden se odločimo za samorazvoj, je torej dobro pogledati in razmisliti o motivih samorazvoja.

Energija

*(Preden nadaljujete z branjem, priporočam, da pred tem preberete članek **PODZAVEST in omejujoči programi**. - op.a.)*

Za delo na sebi je potrebno imeti dovolj energije. Če je imamo dovolj za samorazvoj, je treba pogledati, kakšna je ta energija in od kod izhaja. Če je destruktivna in izhaja iz jeze, strahu ali skrbi, bomo imeli posledično vse manj in manj energije, kar pa za nas ni v redu.

Kaj naj bi bil cilj

Temeljni cilj je tisti, ki nam daje neverjetne možnosti dela na sebi, ko razumemo, da ni bistvo imeti boljšega dela ali drugega delodajalca, temveč je bistveno **delo, ki nam je pisano na kožo oziroma ga pozna naša duša, to je delo, ki si ga je izbrala duša** (znan je izraz »nekaj za dušo«). Ko to dosežemo, se naši prihodki menjajo, delo se menja, predvsem pa se menja motiv; nenadoma se pojavi ogromno energije, mi sami pa postajamo zadovoljni, srečni, predvsem pa notranje izpolnjeni ter posledično tudi bolj zdravi.

Kako začeti

Prvi korak je z delom na sebi, da se osvobodimo omejujočih programov iz podzavesti. Lahko začnemo na različne načine - naši načini so delavnice *Pesem duše*, reiki tečaji, šamanske delavnice, svetovanja, regresija ter ostali načini samorazvoja.

Za začetnika je najbolje, da si na začetku poišče delavnico, svetovanje ali terapijo, ki mu lahko pomaga pri samorazvoju, da se spozna s svetom energij in da lažje spozna sebe. Aktivnost je v primerjavi s knjigami boljša zato, ker se občutki v knjigah in besedah ne dajo dobro opisati, treba jih je poskusiti in izkusiti ter tudi zaradi tega, kar sem že opisal v članku *Podzavest in omejujoči programi* - omejujočih programov nismo pridobili v tem stanju uma.